

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۴/۲۳

دوديال

د دولتونو پورورتيا

سره له دې چې تېرو شلو کلونو کې د ټولنيزو رسنيو بيلابيلو ډولونو/پلاټفورمونو رواج وموند. تمه دا وه چې دا به تنويز او د عامه افکارو روڼتيا کې مثبت رول ادا کړي، خو متاسفانه هغه ډول استفاده چې بايد ورڅخه شوی وای، و نشوه اونه کيږي. په تېره بيا؛ تېرو شلو کلونو کې ټلويزيونو ټولنه کې د تعصباتو او بداخلاقي زهر وپاشل او اوس فېسبوک د مثبت رول د ادا کولو پرځای، تر ډېره د سخيډو الفاظو د تبادلې، د اذهانو د تخريش، د تعصباتو د پارولو او د عوامو د غافل کولو وسيله شوې ده. البته ځينې غوره ليکنې، خبرونه او علمي معلومات هم پکې شته. نه هېروو چې که له دغو ټولو سمه استفاده شوی وای او اوس هم سمه استفاده وشي، فوق العاده مثبت او عالی نقش لرلای شي. د خوشحالي خبره دا ده چې يو شمېر ويبسايټونه د محتوا او د خپل رسالت له مخې، د فېسبوک په پرتله مقبول او بريالي دي، خدای دې همداسې بريالي لري.

موخه مې دا چې: د فېسبوک په پرتله دا يو څو آنلاين ويبسايټونه بڼه دي، خو ستونزه دا ده چې ځوانان ويبسايټونه نه گوري، دوی په وېديو کتلو هم ډېر وخت تېروي، ټيکټاکران هم بڼه مسايل نه طرح کوي. د ويبسايټونو مقالې زياتره علمی اړخ لري.

دلته د نورو منفی اړخونو تر څنګ (غافل کولو) خبره ياده شوه. دا څو ورځې فېسبوک کې د پاکستان د پورورتوب پيغورونه ورکول کيږي. په دې سره دا مور افغانانو ته يو کاذب ډاډ او تسل دی. مبادا چې په دې ډول کاذبو او په غفلت اخته کوونکو ليکنو له امله د بيهوشي په خوب لاهو شو!

دغفلت راوستونکو فېسبوکي خبرو يو مثال د (پاکستان پورورتوب!) دی. له دې فېسبوکي ځوانانو بايد پوښتنه وشي چې آیا د پاکستان پورورتوب په دې مانا دی چې بيوزلي پکې ترمور زياته او بدتره ده؟ ايا تاسو دا ډول ليکنې قصدي کوئ، دچا په اشاره يې ليکئ او که دا ستاسو خوشباوري او هسي ځان خوشحالول دي؟

دغه ليکنه به ځوانان (دولتي استقراض) او د ځان غفلت ته ځير او له خوبه به يې راويښ کړي. په اقتصاد کې پور اخيستل او پور ورکول معمول خبره ده، دا نه يواځې د افرادو ترمنځ، بلکې دولتونه هم پور ورکوي او پور اخلي. مور د اقتصادي مقالو په لړ کې دا موضوع هېره کړې ده.

دا سمه ده چې پور د يوې اړتيا د رفع کولو په موخه ترلاسه کيږي. دا منو چې قرض يو مجبوريت دی، خو د دولتونو پورونه (استقراض) هغه ډول پور نه دی چې مور يې د عادي خلکو ترمنځ وينو. افراد (individual) د اقتصادي ستونزي او بيوزلي په حالت کې نورو ته لاس نيسي او پور اخلي چې يو مری ډوډی ورباندې واخلي، خو د حکومتونو (Gov.) پور تل د (فقر) په مانا نه دی، بلکې ځينې وخت فرصت ايجادول دي. امريکا چې د نړۍ لوی اقتصاد دی، هم پوروري ده. دولتي پور اخيستو ته (د دولت استقراض) وايي، نو دا څه ډول پور دی؟ سره له دې چې دولتي استقراض لوی بحث دی، خو په لنډ ډول وايو:

دولت هم له نورو دولتونو (هيوادو)، نړيوالو لویو بانکونو او نورو مراجعو دوه ډوله پور اخيستلای شي؛ عمومي پورونه او خصوصي پورونه.

دولتي استقراض د بودجې د کسر د جبران يا د دولت د مالي تأمين يا ټينګښت لپاره يو متداوله طريقه يا کړنلاره او د خپل ماهيت پر بنسټ د نامنظم او مؤقتي عايد په توګه ګڼل کيږي، چې د بازار اقتصاد د اساساتو د په پام کې نيولو سره سم ورته يوه مالي منبع ترلاسه کيږي. يوه لاره يې د دولت اجباري استقراض، يعنې په خلکو باندې د بانکوتونو د نشر په ذريعه د پورونو تحمیلول دي، نور بهرني پورونه.

کله چې دولت پور ته لاس اچوي، اکثر حالاتو کې يې مانا دا وي، چې لويې پروژې تمويلوي او دا خبره د اقتصادي رونق سبب کيږي. يعنې دلته پور د بيوزلي او فقر په مانانه، بلکې د دولت د رفاهي او پرمختيايي ګامونو د اوچتولو په مانا تلقی کيږي. د تمويل لپاره دا پور، چې د نوي خالص پور حاصله عايد د بودجې په پلان کې شاملېږي، بايد د مجاز حد د تخمين شوي خالصي پانګه اچونې له مبلغ څخه تجاوز ونه کړي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راښوولو مخکې په خبر و لولئ

اقتصاد پوهانو د پور د اندازې لپاره محدودیتونه وضع کړي، چې دا د هر هیواد، د هر کال د بودجې د معیارونو پر اساس فرق کوي. دلته مهمه داده چې د نویو ناخالصو پورونو او ناخالص داخلي محصول ترمنځ یو تناسب پام کې ونيول شي او همدا تناسب باید د ناخالص داخلي محصول او د پور له سطح څخه (د بازار د قیمت له نظره) تجاوز ونه کړي. په دې توګه د لویو پروژو د تطبیق په صورت کې د بودجې کسر رفع کېږي. تطبیق کېدونکې پروژې د پرمختیا لامل کېږي، چې نهایت کې بودجه بېرته متوازنه کېږي.

دا هم نه هیروو چې د دولتي پورونو موخه په لومړي سر کې د مالي مبالغو برابرول دي او له دې پرته غیر مالي اهداف هم تعقیبوي. مالي مبالغ او د ثبات راوستلو هدف د تقاضا او عرضې د بڼه والي لپاره د فعالیتونو په مرسته د بازار د اجراتو او فعالیت د ملاتړ لپاره په کار ورل کېږي.

څرنګه چې عامه انکشافی پروژې خصوصي سکتور نه تطبیقوي، نو دغه ډول پروژې دولت تر کار لاندې نیسي. دولت چې د عامه خدماتو دورد بار په اوږه لري، نو د انکشافی پروژو لپاره پور اخلی، داپور په دې نظريې متکي دی، چې د پانګه اچونې لپاره د دولت له خوا تادیات لکه د بنسټیزو تاسیساتو د جوړونې لپاره اقدامات (صحت، تعلیم، مخابرات، امنیت، دقوانینو انفاذ، عدالت او محکمه، عامه ترانسپورت، زیربنایي تاسیسات او نور) چې اجراء کول یې د خصوصي سکتور له خوا صورت نه نیسي، دبودجې د کمښت په صورت کې د دولتي پورونو له لارې تمویل کېږي. په دې ډول سره د اوسني پانګه اچونې لپاره په راتلونکي کې د پورونو د خلاصون په خاطر عاید لرونکي اشخاص (حقیقي او حقوقي) د مالیاتو د ورکړې له لارې دولتي پور ادا کوي. ، چې دا عجیبه معامله یو طرف د اوسنیو ګټو وېش اوبل طرف زیان (د لوړو مالیاتو تحمیلول) جوړوي. یعنی ممکن دولت مالیات لور کړي، د مالیاتو د لوړیدو په صورت کې خصوصي سکتور، تصدې او سوداګر د زیاتي ګټې په خاطر لازيات تلاش، نوښتونه او مثبت رقابتونه کوي، نوې سرچینې اووربانتونه په کار اچوي چې په ټول اقتصاد کې تحرک راځي. اما پور د دولت لپاره یو سیاسي چلنج کېدای شي. په دې مانا چې، د دولت مقروضیت یوه سیاسي موخه پیدا کوي او هغه داچې دغه عواید د پورونو لپاره د مالیاتو د زیاتېدو په پرتله محسوس دي، نو د محدودو خلکو له مقاومت سره مخامخ کېږي، خو دولت د قانون او سیاسي قدرت په لرلو لور مالیات تحمیلوي. همدا اوس امریکا کې عام وګړي د نړۍ تر بل هر هیواد د درندو مالیاتو تر بار لاندې دي، خو د امریکا اقتصاد بڼه رونق کې دی او د زمکې له غونډاري بهر تر مریخ ورسېدل. ډېرله پسي پورورتوب او د مالیاتو د زیاتولو له لارې د بودجې د کسر د مخنیوي سیاست او بیا دې کې پاتي راتلل د بیاورکړې او بانکي ربح وروستی مسئولیت او همدارنګه له دې لارې په اوږد مهاله ډول د دولت د فعالیت ساحې ته ضربه رسوي او په دې ډول د پورونو کچه دومره لوړېږي، چې په هغې سره د بودجې جوړونه د نویو خالصو پورونو محدودول او نهایی عوایدو ته رسېدل د خالصي ورکړې سبب کېدای شي. په دې صورت کې مرکزی بانک مصارفو پورې تړلی انقباضي مالي سیاست کار لاندې نیسي.

مطلب دا چې د عادی افرادو پور سره دولتي پور ډېر فرق لري، دولت د پور د اداینې لپاره لارې او وسایل لري. بیلابیل اقتصاد پوهان د دولت د استقرار په هکله بیلابیل نظریات لري، چې د یو هیواد اقتصادي وضعیت پورې اړه لري، یعنی داچې دولت د کومو شرایطو تر فشار لاندې او په کومو حالاتو کې د دې اجازه لري، ترڅو خپل مالي مصارف او اړتیاوې د استقرار له لارې تمویل کړي؟

اوسنی وخت کې د دولتي استقرار په اړه جهاني تجربه ترلاسه شوي ده، چې (د دولت د ګټورې پانګه اچونې) لپاره پور اخیستل یوه استثنا بلل کېږي. په دې سره د دولت د ګټورو پانګونو تمویل چې له هغې څخه مالي عواید ترلاسه کېږي د استقرار له لارې مجاز ګڼل کېږي. د پروژو دمدیریت نړیوالې ټولني (International Project Management Association/IPMA) د دولتونو د ګټورو پانګونو په لړ کې داسې پانګونې معرفي کړي چې له هغوی څخه ترلاسه شوي مالي ګټې د سود د تادیې تکافو وشي کړای. په دې اساس، که دولت د استقرار په ترلاسه کولو اقدام وکړي، هېڅکله به له افلاس سره مخ نه شي.

پور په حقیقت کې هغو ځایونو کې د سرمایې (پانګې) لګول دي، چې هلته د تولید یا دخدماتو د ترسره کولو یو ظرفیت موجود وي، دا ظرفیت باید له لاسه ونه وځي، بلکې د پور په واسطه په ګټور فرصت بدل شي. ODA, loan, grants او ګډې پروژې ټول فرصتونه دي.

خبره د پاکستان د پورورتوب راغله. دا سمه ده چې اکثریت آسیایي او افریقایي هېوادونه فقیردي، پاکستان کې هم بیوزلي شته. د پاکستان د نفوسو ګړندی وده، دنظامیانو فساد(چې میلیونونه ډالر یې له هېواده ایستلي او آن ټاپوګان یې ورباندې پېرودلي دي)، د افراطي اونیابتی ډلو روزلو(افغانستان او کشمیرته) او پوځي لور لګښت د دې لامل شو چې پاکستان پور ته اړ شي. دوی دغو وروستیو کې د اقتصاد دښه کولو په موخه ډېرې لویې ستراتیژیکې پروژې تر کار لاندې ونيولې او بریالۍ یې اجرا کړې، لکه؛ بندري تاسیسات پراخول او نوي کول، د داسو د اوبو د یو عظیم بند جوړول، د اسلام اباد د ښار دریل پټلی کاملاً نوي او عصري کول، د پاکي انرژي د ظرفیت اوچتول او د فوسیلی سون موادو تعویض، ګلګت کې لویې پروژې، صنعتي کمپلکسونه، د چاپیریال ساتنې برنامه تطبیق کول، دعامه صحت برخه کې لوړ لګښت، علمي څېړنې... او ډیرې نورې عام المنفعه پروژې. د دې لیکنې جوت اړخ(دولتي استقرار) دی. په سیاست کار نه لرو، خو اقتصاد سیاست سره اړیکه لري، مجبور یو- دوه ټکي د سیاست هم ووايو:

پاکستان له سیاسي پلوه ستونزې لري، خو د خپلو اقتصادي پروژو او له هر امکان څخه استفاده کې ډېر بریالي دي.

د فیسبوک ځینی کاروونکی یورنگه نارې وھی د پاکستان پورونه له سره اووبنتي، خو دولتی پوروتوب هم یوڅه مسایل لري چې له سترگو پنا دي.

مور خواران که هوښیار یاستو، د پاکستان د پوروتوب د وایلا په ځای باید خپله خولی راتینگه کړو. هیڅ پاکستانی د خپل دولت د پوروتوب دومره اندېښنه نه کوي، دا معمول خبره ده، خو هر پاکستانی د خپل هېواد د اقتصاد دښه کولو لپاره ژمن دی، شپه- ورځ بوخت دي کار کوي. بهر ملکونو کې یې هم گټي او خپل وطن ته یې استوي. دي وروستیو کې یې د فساد د مخنیوي، د پیسو مینځلو د څر لست څخه د وتلو، د تروریزم د ترویج له تور او هند او چین سره د مناسباتو برخه کې لوی بدلون ته ملا وتړله. د اساسي مسایلو ترڅنګ یې افغانستان څخه هم ښه گټه پورته کړه، یو (جنگ غوندي کنترول شوي لوبه) یې وکړه د دیورند دوو خواوو یوشمیر سپیره ځوانان پکې ووژل شول، خو سیمه کې یې خپل نظامی حضور کلک، پښتانه یې یو ځل بیا د تروریست په نوم مشهور، د سیمې د خلکو معارف، اقتصاد، وحدت، احساس او کلتور یې وځایه، د پښتون لاس او پښو پوري تړلی زنجیر یې نور هم کلک او خپلو تالی څټو سره یې د باداري- غلامي رابطه نمایشي غولونکی پوښ لاندې راوسته.

پاکستان په دولتي استقراض سره لویې پروژې کار لاندې ونیولې او خپل کورني سیاست او نړیواله دیپلوماسي کې یې بیځلن بدلون راوست، هغه د سقوط گواښ چې د بلوچ آزدي بڅبونکی غورځنګ او هغه اندېښنه چې د پښتون تحفظ مومنت ایجاد کړي و، دهغو دواړو د خنثی کولو لپاره کوټلي گامونه اوچتوي. ځان یې د نړۍ پر سټیج وځلاو، نور به شرایطو ته وکتل شي چې نظامی - استخباراتي قوی (سیوری حکومت) به د ملکی حکومت سره څه ډول ډغري ووهي او د دغه ملک راتلونکی به په کومه خوا ځي. مور ته په کار ده چې خپلې ستونزې هوارې او له هغو څټو راوځو چې دا څلوېښت کاله پکې نښتي یاستو. مور ته نه څوک پور راکوي، نه موپېژني او نه د پور په پیسو د تطبیق لپاره پروژې لرو. مور نه د پور غوښتلو لپاره خوله لرو، نه یې د خوړلو لپاره. دا حالت تر پوروتوب بدتر دی. د دي ترڅنګ د ایران په جنگ متمرکز کېدل هم مور له خپل حال غافل کېدو ته بیایي، دا ځکه چې د ایران د جنگ د تلفاتو په اندازه زموږ د سیلاوونو تلفات هم و. هیڅ ایرانی دجنگ په ورځو کې امریکا او اسرائیلو ته تسلیم نشو، خو زموږ نورستانیان خواران مجبور شول پاکستان ته عذر وکړي چې د رزق رسولو کې ورسره مرسته وکړي، نو راځئ د غفلت، تبلیغاتو او رنگارنگ پیغورونو په عوض د ولس د هوساینې په فکر کې شو.

زموږ د ځوانانو لپاره فیسبوک روزونکی او معلوماتي بڼه نه لري، زیاتره پُست کوونکی ځوانان او کمنتونو لیکونکی هم ځوانان دي، چې متاسفانه په (روزمره کې) بوخت دي. هغه رول چې بریښنايي میدیا او له هغې جملې فیسبوک یې نوره نړۍ کې ترسره کوي، افغانان هغسی استفاده ورڅخه نشي کولای. له میدیا یوه استفاده دا ده چې د ژوند طریقه او د اقتصاد بڼه کول پکې زده شي. مور وینو چې یوشمیر هېوادونه پور وړي دي، یو شمېر اقتصادي بندیزونو سره مخامخ دي، د یو شمیر نورو شتمنی کنګل شوي، خو دوی ټول کولای شي له دي حالاتو سره مبارزه وکړي، خومور متاسفانه دخپلو فوق العاده مساعدو اقتصادي امکاناتو او پوتانسپل څخه استفاده نشو کولای، خو فیسبوک مو له لیکنو ډک دی. عمل کې ناتوانه یاستو.

درنو ځوانانو! ډېر مه احساساتي کیږئ، د جوش پر ځای هوش ته راشئ. خپل معلومات زیات کړئ، له نړۍ زده کړه وکړئ. د ساده گي دوران لار تېر شو. خلکو ډېر فریب راکړ، ډېر بد یې استعمال کړو. اوس د دي په ځای چې نورو پسي خبرې وکړو او هسی د زړه باد وباسو، بهتره ده زده کړه وکړو. په دي زده کړه کې یو هم داستقراض درسونه دي چې یو لوی بحث دی. باید د پور په شرایطو، ډولونو، د پور په سود، قسطوار ادا کولو، منبع، د لگولو په ځایونو، ډېروژو په تطبیق، د انکشافی اهدافو په تحقق او ډېرو نورو خبرو ځان پوه کړو. فیسبوکي ځیني ځوانان د لیکنو په محتوا سوچ نه کوي، خو ډېر ژر یو کمنت ولیکي، یا دپُست لیکوال تمسخر کړي، یا بحث منحرف کړي. دلته سړي ته هغه مثل رایاد شی چې وایي: زه دی مری ژارم ته می خولی پوري خاندې! دا ډول کمنت لیکونکی خپله دگروم غوټه پرانیزي او فکر کوي چې په دي سره د پُست تر لیکونکي یې ځان اوچت کړ! خو د معلوماتو زیاتولو ته پام نه کوي.

دا دی افغانستان کې د فیسبوک له عام کېدو لسیزې ووتې، نور باید یو نوي پړاو ته ورشو، هغه چې له فیسبوک او میدیا د ملي شعور د اوچتولو پړاو دی. یوه موضوع چې باید ورڅخه ډډه وکړو، هغه نورو ته پیغور ورکول او نورو پسي تبلیغات بندول او د دي پر ځای ځان ته څیر کېدل او خپله خولی کلکه نیول دي. ځوانانو ته وړاندیز کوو چې د فیسبوک په پرتله، تحقیقی او معلوماتي مقالې ولولي او خپله پوهه زیاته کړي. له دي لیکنې څخه موخه پورکولو ته تشویقول یا له پور اخیستو مخنیوی نه دی، بلکې موخه دا وه چې ځوانان مو د پور په اړه هیڅ معلومات نه لري، نو د پور موضوع مو روښانه کړه او د پور په اړه به نورې لیکنې هم ولرو (دولتی استقراض کتاب آنلاین شوی دی). خدای دي هر افغان وگړی له پور او قرض وساتي، دولتی پورو سره به گورو.